

něném pod čís. 734 sb. n. s. Nelze však přisvědčiti rekursnímu soudu, že v tomto případě není třeba takového formálního usnesení poručenského soudu, ježto předem řešiti jest otázku, zda vyživovací povinnost vzhledem k duševnímu a tělesnému vývoji nezletilé Anežky D-ové trvá. Jak v důvodové zprávě k čl. XVI. první dílčí novely k obč. zák. uvedeno, určuje soud vyživovací příspěvky, hledě k potřebám dítěte a platební schopnosti nemanželského otce, dle volného uvážení. Má-li však soud přihlížeti k potřebám dítěte, musí míti na zřeteli též jeho duševní i tělesný vývoj. Tudíž ta okolnost, že soud po případě má vyšetřiti duševní a tělesný stav nezletilcův, nemůže sama o sobě býti procesnímu soudu podnětem k tomu, by vyslovil přípustnost řízení sporného. K řešení této otázky není procesní soud vůbec povolán, a jen pravoplatným usnesením poručenského soudu může býti pro procesní soud založen formálně správný podklad pro přípustnost řízení sporného. Řízení sporné v těchto věcech jest za nynějšího stavu právního výjimkou z pravidla, jak patrně též z citované důvodové zprávy, v níž uvedeno, že dlužno se sporného řízení co možná vyvarovati.

### Čís. 6226.

**Ve Slezsku v takových farních obvodech, kde jsou kostelní konkurenční stavební výbory, přísluší jim zásadně obstarávati záležitosti katolických farních obcí.**

(Rozh. ze dne 31. srpna 1926, R II 136/26.)

Dle vložky č. 90 pozemkové knihy pro obec K. ve Slezsku bylo při zakládání nových pozemkových knih k »veřejné obecní škole č. konskr. 93« v K. vloženo vlastnické právo pro »katolickou školní obec K.«. Na základě oznámení obecné veřejné školy v K. zavedl o k r e s n í s o u d v Č. šetření za účelem opravy chyby prý při zakládání pozemk. knihy se sběhší a po provedeném šetření vydal usnesení, v jehož první části nařídil opravu oné chyby v ten rozum, že se vkládá právo vlastnické ve prospěch »římsko-katolické farní obce v K.«. Tato část usnesení prvé stolice nebyla rekusem napadena a není předmětem přezkumu v řízení opravném, v němž jde pouze o další část usnesení prvé stolice, pokud totiž současně s opravou oné chyby z moci úřední nařízen byl vklad »závazků a povinností dle obsahu protokolu ze dne 10. října 1925« a pokud r e k u r s n í s o u d, vyhověv rekursu zmíněné farní obce, zastoupené Adolfem N-em, zamítl tento vklad.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y:

Vzhledem k obsahu dovolacího rekursu jest se obíratí jen otázkou, zda Adolf N. má právo zastupovati římsko-katolickou farní obec v K. čili nic. Zápis, o nějž jde, má za základ dvě listiny, totiž protokol, sepsaný u okresního soudu v Č. dne 10. října 1925, a protokol o schůzi zastupitelstva obce K. ze dne 23. října 1925. Při soudním jednání dne

10. října 1925 vystupoval Adolf N., který byl ve smyslu návrhu obeslán jako zástupce katolického konkurenčního komitétu, nikoli jako zástupce tohoto komitétu, nýbrž jednal za »římsko-katolickou farní obec«. Adolf N. svolení ke vkladu onoho břemena nedal. Toto svolení dáno jest teprve v protokolu ze dne 23. října 1925 a pochází od »podepsaných katolických členů zastupitelstva obce K.«, mezi nimiž Adolf N. vůbec nepřichází. Dle stěžovatelky prý jest toto místní obecní zastupitelstvo výlučně oprávněno k tomu, by obstarávalo záležitosti farní obce. K tomu uvéstí jest toto: V §u 35 zákona ze dne 7. května 1874, čís. 50 ř. zák. vymezen jest pojem farní obce; je to souhrn katolíků téhož ritu bydlících v jednom farním obvodu. Dle §u 52 téhož zákona měly býti bližší předpisy o ustavení a zastoupení farních obcí vydány zvláštním zákonem. Zákon tento dosud nebyl vydán; nařízením ministerstva kultu a vyučování ze dne 31. prosince 1877, čís. 5 ř. zák. z 1878 bylo obstarávání záležitostí katolických farních obcí i nadále ponecháno zastupitelstvu místních obcí, ale zároveň řečeno, že stěžovatelka přehlíží, že obor působnosti kostelních konkurenčních výborů (komitétů, stavebních výborů), které v jednotlivých zemích dle zvláštních zemských zákonů pozůstávaly, nebyl oním nařízením dotčen. Ve Slezsku jsou tyto poměry upraveny zákonem ze dne 15. listopadu 1863, čís. 2 z. zák. pro Slezsko z 1864, a jsou dle §u 12 tohoto zákona zvláštní takové komitétu, a to pětičlenné, tam, kde k farnímu kostelu jest přiděleno více místních obcí nebo dílů jejich. Členové komitétu jsou voleni přidělenými obcemi, a komité volí si ze sebe předsedu jako výkonný orgán, kdežto komité samo dle §u 14 jest pro církevní konkurenční věci prohlášeno za orgán usnášení činící a dozorcí. Tudiž ve Slezsku v takových farních obvodech, kde jsou kostelní konkurenční stavební výbory, přísluší zásadně činnosti, ku kterým by byla povolána místní obecní zastupitelstva, těmto výborům. Dle přípisu okresní politické správy v Č. patří k římsko-katolické farnosti v K. katolíci z obce K., části T. a Č. a jest tu »kostelní konkurenční stavební výbor« (Kirchenbaukonkurrenzkomitee), zastoupený předsedou Adolfem N-em. Za tohoto stavu věci nelze Adolfu N-ovi upřítí oprávněnost k tomu, by jednal za onu právnickou osobnost, jejíž majetek má býti sporným zápisem zatížen, a zejména, aby jménem jejím napadl usnesení, jímž oproti předpisu § 76 knih. zák. nařízen byl z moci úřední vklad, o nějž jde.

### Čís. 6227.

**Ochrana nájemců (zákon ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n.).**

**»Učitelský pensijní ústav pro vdovy a sirotky učitelské v Brně« jest sociálně pojišťovacím ústavem ve smyslu §u 31 čís. 3 zákona.**

(Rozh. ze dne 31. srpna 1926, Rv II 448/26.)

Výpověď, již dal žalované z bytu ve svém domě »Učitelský pensijní ústav pro vdovy a sirotky učitelské v Brně«, ponechal proce sní soud první stolice v platnosti. Důvody: Jedná se o otázku, zda-li jest žalující ústav pokládati za ústav sociálně pojišťovací ve